

Gudfruktige soldaters och trogne undersåtares dageliga upmuntrings-qwäden, ...

1700-1829 81 Cg Br. 1788 Upmuntrings-qwäden

1788

Gudsfruktige Soldaters
 Och
 Fregne Undersåtares
 Dageliga

15
 Vill. So
 Plat.
 (1788)
 1700-1829
 1788

Uppmuntrings-
Q w å d e n,

Wid
 Närvarande Krigs- och svåra
 Hemsökelses = tider.

Det Förre:

Tänk, ack tänk! hwart det wil
 lända, ic.

Sjunges som: Jesus är min vän den bäste ic.

Det Sednare:

Lifwet alla hålla färt, Det ic.

Under Melodie:

Lyckan kommer, Lyckan går ic. ic.

Den Gud fruktar Lyckan får.

Örebro, Tryckt hos J. P. Lindh, MDCCLXXXIX.

Exemplaret består 6 Runst.

I.

Tänk, och tänk! hwart det wil lända,
Syndare, som brutit har,
Dienta plågor wil Gud sända;
En du jämt din bättring spor.
O! hwad ord skal til dig föras,
At dit hjerta blottnar opp,
Nu den högstas finger rödras,
Wreden synes i sit lopp.

2.

HErren gifwit många tider,
At til bättring falla dig;
Men all synd du håldre lider,
An at ändra odygds sig;
Håll dock stilla! låt dig råda!
Största nölet sker dig sjelf,
Och du undgår allan wåda
Här, och ewig Afgrundis Alf.

3.

Se och märk uppå Guds godhet,
Som är utan tal och mått,
Brut den gåfwan med all trohet
Som Gud gifwit på din lätt,
Så wil HErren ännu komma
Til dig med sin hjelp och nåd,
Håll dig bland och hos de fromma,
Så får du båd' tröst och råd.

4. Hjelp

4.

Hjelp nu ropo! låt oss bedja,
Hålla i med bön och sång,
Såmt och samt för HERren ligga,
Bättring göra utan tvång,
Då vil HERrans Bredes-aga,
Wända om och hjälpa wist;
Oss från Krigets plågor taga,
Och en ewig glädje siff.

5.

Lycka ske dig Swea Rike!
Ja, din frögd bli utan mått,
Och din murar utan life,
Framgent slå mot owäns stätt;
Allt det sker, om HERren dyrkas
I en rätt och sanner tro,
Dina krafter också styrkas,
Och du får en ewig ro.

Den Sednare:

1.
Lifwet alla hålla kært, Det är af
naturen; Frihet wara mera wärd,
Weta dumma djuren: Ey så länge fri-
het står, Ingen lifwet röra får, Fri-
den frihet föder; Ofrid alt föröder.

2. Swem är då som icke wil, Till
at fånga friden, Alla krafter sätta til,
Waa

Vara med i striden, Själja längst och
fäktia bäst, Vinna då försträcka måst?
Frihet allt förtjenar, Friden väl belönar.

3. Jag går med för rött och slätt;
Sagt mig ingen twingar: Kärlek gör oss
vägen lätt, Trohet skaffar wingar.
Slinga långt med annars Glår, Wac-
kert och berömligt år, Då man söker
hinna Allmän frihet vinna

4. Wil du kallas Kungens far, Som
ei hemma sitter, Bör du gifwa hwad
du har, Göra hwad du gitter; Äst du
ledig dräng, så fölg: Har du plåtar
ingen dölg; Den som mig munderar,
Honom jag salwerar.

5. Om du dina krafter spar, Skonar
din förmåga, Då när jag med flere far
Willig ut at wäga Ägodelar lif och
blod, Äst du dig ei selswongod. Den som
detta rotar, Egen frihet hatar.

6. Tänk om dine egne barn Gram-
gent måste bycka Sig i Landsens
Ständs garn, Huru de då sucka, Of-
wer dig, som icke gjort, Hwad du kun-
nat, när du bort Hjelpa, fylla pun-
gen, Eller sölja Kungen.

7. An kan finnas råd och hopp Rif-
sens refwor hela, Men med tid och
lyckans lopp Skämtar icke spela; Ha
wi wille, få wi matt Gud wil hemma
hålla

Hålla wakt, Medan wi gå strida, Her
rans hjelp förbida.

8. Du mig swarar: ingen Präst
Måttar så prädika, Ut de män som
orkar måst, Alla draga lika; Jag wil
alt hwad jag sörmå, Många flera li-
ka så; Gud är bäste Prästen, Han
kan fylla resten.

9. Wäre Häder gingo på, Fast de
fingo stötur De, för det de torde stå,
Kallas manna Götur: Skulle wi ei
brå på dem? Jo! så länge någon lem
Swar wid krogen sitter, Götur blo-
det spritter.

10. Gärna wil jag först och sist
Wara med i slaget, Fast jag ensam
wisse wist, Gå betala laget. Jag har
lita lust ändå, Som en man i mar-
ken stå: Stråfwa spänna bälte, Stri-
da som en hielte.

11. An på manskap ingen brist (Gudi
lof) wi finna. Utan des, med bön och
list Gåttur mången qwinna: Gud i
Judith mer bestått, An Bethuli wån
i såldt Striften flere wisar, Dem hon
alla prisar.

12. Bråwals hed i Småland har
Swenske Amazoner, Til beröm i godt
förwar: Pigor och Matroner Glorde
store nederlag. Deras grafhög än i
dag

Dag Kallas, Dem til tacka, Skägge,
lösa backa.

13. Deras unge Mån i strid, Så
som heltar dogo: Deße til at winna
frid, Manna-hlerta togo, Det fick lif
i deras bröst, Siet på Landsens owån
löst. De, för han dem kysse, Blod
ur honom krysse.

14. Ha wi Gud som sätter mod,
Hvem är då som fasar? Låt på mar-
ken rinna blod, Stå i store klasar:
Jag har hlerta tro mig fritt, Offra
både mig och mitt, Lemmar, lif och
hellsa, Landet til at frälssa.

15. De som dö för sine brott, Plå-
ga blodet spilla; Men i frig at dö för
skott Klingar intet illa. Ingen droppa
tvilla de Som sin Man i sonen se;
Der de signa neder Uppår ewig heder.

16. Leswer den i största frögd Som
är kär åt alla, Må man sielfkär oför-
nögd, (Kär åt ingen) falla. Ingen
dör så sött som den, Sig mot owån
som en wån, För en folkhop wägar,
Intet honom plågar.

17. Då man efter högsta bud, Aktat
Gjälens bästa: Först förlitt sig med sin
Gud, Wäl försont sin nästa, Är slått in-
gen fara mer, Huru stor en hop man
ser; Gud har större skara, När Han
med wil wara.

18. Dete

18. Detta såg Prophetens pilt, *)
När de Sprer hotan: Herren deras
son förwilt, Friat Staden Dothan;
Drängen fick en frigehår se, Mycket
större hop än de, Ofwer hela berget.
Den skal hjälpa Sweriget.

19. När wi först med Gud ha frid:
Annars wil han möta, Och uti wår
motgångs tid, Of tillbaka stöta. Det
är Himlens gamla sed: Ingen frid
när Gud är wred. Dock i alla tider
Kan han göras blider.

20. Si wår Konung huru han Fäck-
tar för sit Rike, Kung och Knekt
han wara kan Til- och utan life: Uti
mat och dricken sämst; Men i strid
förnämst och främst, Skal han ensam
strida? Det kan Gud ej lida.

21. Både Man- och Qwinnohn On-
skat Kungen komma: Herren hörde
wåra bön; Dock stå rummen tomma.
Der man Låssång offra bdr, Det har
Gud för wål han gör. Swad lär
Himlen tycka? Skal han gifwa lycka?

22. Icke så Guds dyra nåd, An-
nat Folk föraktar: Gud är Kungens
högsta Råd, Han och honom waktar,
Som sin egen ögnastien, At han icke
liden

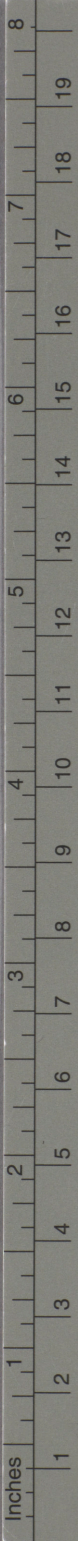
*) Konunga B. 6: w. 15, 17.

llder men. Synda-straff de wälla
Som ei Sabbat hålla.

23. Frid, så sant som Gud är til,
Ha wi wist at hoppas; Men med
synda-bättring wil, Ofrids-Ådran
stoppas. Gud har lust at wara blid,
Gifwa Sverige bästa tid, Höra kla-
go-tunga Seger-sånger sjunga.

24. De som genom salig död, Ef-
ter HErrans wilja Hjelpa sälla Swea
nöd, Gladast hädan skälla. Troget sin-
ne slyta på, Huru Gud bewelas
må, Frid i Landet gifwa.
Låta Kungen lefwa!

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
------	------	-------	--------	-----	---------	-------	---------	-------

